ל) [לעיל קח.], כ) [לעיל קח.], כ) [לעיל קח.], () עירובין דף צו.,
ד) מעילה דף ו., כ) [עס],
() [לעיל קח.], () ד״ה נמצא,
ח) [עי לעיל קט. חו׳ ד״ה

לאתויין

הגהות הב"ח

(ה) גב' אמר זעירי שחיטת לילה

מאמר לר"ש מאי שנא שוחנו בהמה

בלילה בפנים משוחט עוף בפנים חי ויש

לומר דשוחט עוף בפנים מחטל חטליה

ואם עלה ירד אפי׳ לר״ש אע״ג דלא

מטמא בגדים אבית הבליעה לאו שאין

שום שחיטה מטמח בגדים חבית

הבליעה אפילו טרפה או נרבע:

עין משפמ נר מצוה

נב א מיי פי״ח מהל׳ בב א מייי פייחן מהכר מעה"ק הלכה יח: גג ב גד מיי' שם הלכה יח: גד ה ו מיי' שם הלכה יח: גד ז מיי' פי"ע שם הלכה יג: ח מיי׳ פ"ג מהלכות מעילה

מוסף רש"י

הלכה ני

אבוה דשמואל בר רב יצחק. אבוה דשמואל בר רב יצחק. על אבוה דבר אבוברם פירש"י זהו אבוברם עלמו ומכירין היו את הבן ולא ראו את האב והיו קורין אותו על שם בנו, שעשו את בנו פימן על שם בנו, שעשו את בנו פימן לו (חולין לח.) והרי שתיהן עומדות. ושחט את שתיהן של אחת מהן והויא לה אידן הברתה מותר חטאת משעה שנורקה דמה של אחת: כשם שדמה פוטר את בשרה. כשם שו מה פוטר את בשורה. כקט שלותה שמורק דמה פוטרת בשרה מן המעילה, כך היא פוטרת את בשר חבירתה. זו שלא נורק דמה, מן המעילה, דכובה שהרי יכול לזרוק דמה של איזו מהן שירנה (חנוילה ו:):

השוחם בדילה בהמה בו'. ואם מאמר שחט בחוץ בלילה והעלה בחוץ אמאי חייב ומאי שנא משלמים ששחטן בחוץ

שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב. אף על העלאה. שחיטה בחוץ בעוף רבייה רחמנא (ויקרא זו) מאו אשר ישחט יו ואהעלאתו נמי אמרינן לקמן יגו (קיש:) ואליהם תאמר [ויקרא יז] לערב פרשיות דכל שמתחייב הודם פתיחת דלתות ההיכל דפטור כדאיתא בפרק שני שעירי (יומא על שחיטתו בחוץ אם חזר והעלן או הוא או אחר חייב: נמלא דרך דף סב:) ויש לומר דלילה אין מחוסר זמן אבל התם מחוסר מעשה ואם

שחם בחוץ והעלה בחוץ חייב נמצא דרך הכשירו בפנים פמורו בחוץ דרך הכשירו מבחוץ פמורו בפנים ר"ש אומר כל שחייבין עליו בחוץ חייבין על כיוצא בו בפנים שהעלה בחוץ חוץ מן השוחם בפנים ומעלה בחוץ: גמ" האי הכשירו חיובו: האי הכשירו חיובו הוא תני חיובו:

הכשירו בפנים כו'. בגמרא פריך אסיפא דרך הכשירו בחוץ חיובו הוא דעוף קדשים אין לו הכשר בחוץ בשחיטה והכי איבעי למיתני דרך חיובו בחוץ פטורו בפנים דרך בפנים פטורו בחוץ כגון שחט בפנים והעלה בחוץ פטור שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב מלק בפנים והעלה בחוץ חייב מלק בחוץ והעלה בחוץ פטור נמלא במקום שמתחייב על העלאתו אם נעשית עבודה הראשונה דו בפנים כגון במליקת פנים פטור על העלאתו אם נעשית עבודה ראשונה בחוץ ודרך שמתחייב על העלאה אם נעשית העבודה ראשונה בחוץ כגון בשחיטה פטורו בפנים אם נשחט בפנים והעלה בחוץ: ר"ש אומר כל שחייבין עליו בחוץ חייבין על כיולא ובון בפנים והעלה בחוץ כו'. בגמרא מפרש לה. ומיהו הכי משמע כל שחייביו טל העלחתו כו׳ מו חם נעשית עבודתו כולו בחוץ חייבין עליו בנעשית עבודתו ראשונה בפנים ואח"כ העלהו בחוץ חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ דפטור ואילו דכותיה יו בחוץ הוה מחחייב אף בהעלאה: גב' הכשרו חיובו הוא. דבחוץ מאי הכשר שייך למימר חיובו שייך למימר כדפרישית לעיל ": ר"ש ההייה. פליג: בחוץ נמי מיחייב. אם מלקו בחוך נמי מחייב אהעלאתו בחוך: שחיטת לילה בבהמה יהו והעלה בחוץ איכא בינייהו. וחסורי מחסרא מתניתין במילתיה דתנא קמא והכי קאמר וכן השוחט בהמה בלילה בפנים והעלה בחוץ פטור דאינה מתקבלת בפנים דכתיב (ויקרא יט) ביום זבחכם ואפי׳ עלתה תרד ורבי יהודה היא דאמר בפרק המובח (לעיל דף פד.) פרט לנשחטה בלילה:

ר"ש אומר [וכו']: אהיכא קאי אילימא ארישא קאי המולק עוף בפנים והעלה בחוץ חייב מלק בחוץ והעלה בחוץ פמור וא"ל ר"ש כי היכי

דפנים א מיחייב בחוץ גמי מיחייב ב האי כל שחייבין עליו בחוץ כל שחייבין עליו בפנים מיבעי ליה אלא כי היכי דבחוץ לא מיחייב בפנים נמי לא ליחייב ב האי כל שאין חייבין עליו בחוץ ב מיבעי ליה אלא אסיפא קאי השוחם עוף בפנים והעלה בחוץ פטור שחם בחוץ והעלה בחוץ חייב ואמר ליה ר"ש כי היכי דבפנים לא מיחייב בחוץ גמי לא מיחייב האי כל שאין חייבין הּ מיבעי ליה אלא כי היכי דבחוץ מיחייב בפנים נמי מיחייב הא קתני חוץ מן השוחם בפנים והמעלה בחוץ "אמר זעירי שחיפת " בהמה בלילה איכא בינייהו והכי קאמר [וכן] בחשוחם? בהמה בפנים בלילה והעלה בחוץ פטור שחט בחוץ בלילה והעלה בחוץ חייב ר"ש אומר כל שחייבין . עליו בחוץ חייבין על כיוצא בו בפנים והעלה בחוץ חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ יהרבא אמר קבלה בכלי חול איכא בינייהו וה"ק [וכן] יהמקבל בכלי חול בפנים והעלה בחוץ פמור המקבל בכלי חול יו בחוץ יהמקבל בכלי חול יו בחוץ והעלה בחוץ חייבין על כיוצא בו והעלה בחוץ חייבי על כיוצא בו בפנים והעלו בחוץ חוץ מן השוחם עוף בפנים והעלו בחוץ השתא חדתני אבוה דשמואל בר רב יצחק המולק עוף בפנים והעלו בחוץ חייב ימלק בחוץ והעלה בחוץ פטור ור"ש מיחייב ח ר"ש התם קאי ותני כל שחייבין עליו בפנים והעלה בחוץ חייבין עליו בחוץ: מתני' יחטאת שקבל דמה בכום אחד נתן בחוץ וחזר ונתן בפנים בפנים וחזר ונתן בחוץ חייב שכולו ראוי ז בפנים קבל דמה בשתי כוסות נתן שניהם בפנים פטור שניהם בחוץ חייב אחד כפנים ואחד כחוץ פטור או אחד כחוץ ואחד כפנים חייב על החיצון והפנימי מכפר למה הדבר דומה "למפריש חמאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואח"כ נמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות שחם שתיהן בפנים פטור שתיהן בחוץ חייב אחת בפנים ואחת בחוץ פטור יב אחת בחוץ ואחת בפנים חייב על החיצונה והפנימית מכפרת סרכשם שדמה פומר את בשרה כך היא פומרת את בשר חבירתה:

שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב. דבשחיטת חוץ לא שנא לילה מיום דהא ראוי הוא לבא אל פתח אהל מועד למחר ובהעלאתו נמי חייב דהא כתיב (מיקרא m) ואליהם חאמר: חייבין על כיולא יש בפנים והעלה בחוץ. והשוחט בהמה בלילה בפנים והעלה בחוץ חייב כאילו שוחטה בו בחוץ דהא בפנים אם עלתה לא תרד אית ליה בפרק המובח מקדש (שם) דקתני ר"ש אומר עולה אין לי אלא עולה כשירה מנין לרבות שנשחטה בלילה כו׳: חוץ מן השוחט העוף בפנים והעלה בחוץ. דפנים בא נמי אם עלה ירד דהא מיקטל קטליה כדאמרי׳ בהמובח מקדש (לעיל דף פה.): [ולן] המקבל בכלי חול בפנים והעלה בחוץ פעור. דהא בפנים אם עלה ירד דה"ל כנשפך דמה. ורבי יהודה היא דלית ליה אם עלו לא ירדו אלא בלן ויוצא ונשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו ושקיבלו פסולין את דמו בהנך פסולין דחזו לעבודת לבור כדמפרש בהמובח מקדש (שם פד:): **רבי שמעון אומר כו'. ד**הא בפנים נמי אים ליה אם עלתה לא תרד ואפי' נשפך דמה כדקתני המם [פד.]: והשחא דתני אבוה דשמואל. דרבי שמעון מחייב אמלק בחוץ והעלה בחוץ חני במילתיה דר"ש במחני" כל שחייבין עליו בפנים כגון המולק בפנים והמעלה בחוץ חייבין עליו בחוץ ודקחני סיפא חוץ מן השוחט בפנים ומעלה בחוץ אדיוקא קאי דאיכא למידק ממילתא דר"ש הא כל שאין חייבין עליו בפנים והעלה בחוץ כגון קדשים פסולין שלא היה פסולן בקדש כגון הרובע והנרבע כו' אין חייבין עליהן אם שחטן בחוץ והעלא בפנים והעלה בחוץ בבו לא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו [ויקרא יו] והעלאתן מהיכא מיחי דהא לא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו [ויקרא יו] והעלאתן מהיכא מיחי דהא לא קרינא ביה נמי אל פתח אהל מועד לא יביאנו [20] חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלו בחוץ שאף על פי שפטור על העלאתו בחוץ חייבין על כיולא בו בשוחט בחוץ והעלה בחוץ דהא איתרבאי לעיל (דף קו.) שחיטתו מאו אשר ישחט והעלאתו מואליהם תאמר: בותבי' נתן בחוץ וחור ונתן בפנים חייב. כדי נסבה אלא משום סיפא דבעי מיחני בפנים וחזר ונתן בחוץ ואשמעינן דאע"ג דשיריים נינהו מיחייב עלייהו וסתמא כרבי נחמיה: שניהם בחוץ חייב. אחת ואם היתה לו ידיעה בינחיים חייב שתים: אחד בפנים ואח"כ השני בחוץ פעור. ואפילו לרבי נחמיה כדמפרש בגמרא דקסבר כוס אחד עושה את חבירו דחוי הילכך אפילו שיריים לא הוי: ו**הפנימי מכפר**. להכשיר הזבח כדאמרן בכל הזבחים שנתערבו (לעיל דף פב.) דלא עשה את המשוייר כיולא בו בו: למה הדבר דומה. בגמרא מפרש למה לי לדמויינהו ומאי גמרי מהדדי: שסיהן בחוץ חייב. על כל אחת ואחת דבשעת שחיטה כל אחת היתה ראייה לפנים: אחם בפנים והשניה ביו בחוץ פעור. דהויא לה חטאת שכיפרו בעליה ולמיתה אזלא ואינה מתקבלת בפנים: חייב על החיצונה. דהא חזיא לפנים דאיזו מהן שירצה יקריב: והפנימים מכפרת. על הבעלים: כשם שדמה פוטר בחובשרה. מן המעילה דוריקת דם מוליחה בשר קדשי קדשים מן המעילה בון דיהא ביו בה שעת היתר לכהנים כך היא פוטרת את בשר חברתה ואע"פ שפסולה ואשחט שתיהם בפנים קאי ואשמעינן דהיכא דמונח 🗈 בכוסות וקדם וזרק את דם האחת פוטרת את חברתה מן המעילה משום חטאת שכיפרו בעליה דקיימא לן נשם ג.] חטאות המתוח לא נהנין ולא מועלין אבל משום שחוטי חוץ לא איצטריכא ליה דכמאן דקטלינהו 🗗 דמי ולית בהו מעילה כדאמרינן 🖾 בשמעתא קמייתא נדמעילה ב.] קדשים שמתו יצאו מידי מעילה. ואגב גררא נסבה הכא איידי דנקטא יו משום שחיטת חוץ ובפרק קמא דמעילה (דף ו:) נמי קחני לה לכולה:

בבהמה איכא בינייהו:

שינויי נוסחאות א] ל"ל דבפנים (*ש"מ): ב] נ"ל מבינתיים נמחק (ש"ח), וכ"ה ברוב כתה"י ושם איתא תיבת לול כמוסיי ושם להנת מיכת האי ונט"מ מוחק מיכת האי ככל הענין: גן ל"ל מיחייב (*ש"ח): דן בחוץ אין חייבין עליו בפנים מיבעי ליה כל"ל (ש"מ, וב"ה ברוב כתה"): ה] חייבין עליו בפנים אין חייבין עליו בחוץ מיבני ליה מ"מ, מ"מ, מהה"): ז] מיבות בכלי הול לימל ככמס"י, וומו ז) צ"ל והשתא (ש"מ, כתה"). ומ"ה כמש"ו: ה] נ"ל מיחייב תני כל שהייבין כו׳ (שים, וכעייה בכתהיי) וכן משמע מרשייני בן בכי״ל לימל מיבות והעלה בחוץ. וכן כמ״ל, וכ״ת בכשייני מ"ל והעלה בחוץ חייבין על כיידג בו בחוץ ודעלה בחוץ מעלה בחוץ מעלה בחוץ כיידו מ"ל (כייד ומ"). ככ"מ ובד"ו ליול בכי"ב ו"ל בחוץ, ולפנינו ע"ל בה": ון ראוי לבוא בפנים (כיידצ). ון ראוי לבוא בפנים (כיידצ). וכ"ה במטנה כ"י מוסף הובל במלה"ן. ול הייה הרב מעה"ע מהל"ש. ולפ"ו למד בפויע מהל מעה"ק ה"ג שפסק לחד בפנים שה לחד בפנים שה למד בפנים שה לחד בפנים בפנים שה לחד בפנים שה לחד בפנים שה לחד בפנים שה לחד בפנים בפנים בפנים בפנים בפנים שה לחד בפנים ב נ״ל והעלה בחוץ חייבין על ואחד בחוד חייב. ועי׳ בכ״מ שם וחחד בחוץ חייב, ועד בליים שם בשם מהר"י קורקוס שכ" דאולי הכ"מי היי לו גי' אחרם, וראם גם להלן באות שאמייז: ישן מיא חייב (פייצ), וכ"ה בשני כתה"י הנ"ל וגם בכ"י קופמן, וראה באות שלפיזו: גו' ליל לעיל (קו ע"ב) . גל׳ קה״י: ידן נ״ל הראשונה בחוץ כגון בשחיטה וליתל כל הקטע מתיכת בפנים עד העבודה ראשונה (בי־פ). וכן הגיה הפ"מ וע"ש שמחק גם קטע לפנ"ז: מון נ"ל כגון קטע לפנ"ז: מון נ"ל כגון במליקה פטור על העלאתו אם נעשית המליקה בחוץ ודרך כו" ("צ"ק): מון תיבת כו' ליתל בכמס"י וט"מ: יון דכוותיה אם בכמס"י וט"מ: יון דכוותיה אם נעשית כולה בחוץ הוה כנ"ל ב״ש וח״ם: יחן בבהמה בפנים (ב שוח ני). יון בהרמו בפנים והעלה כל"ל (*ש"מ): ימ] כיוצא בו בפנים (*ש"מ): כ] ל"ל שחטה (ש"מ, כתה"י): כא] ל"ל רבפנים (כי"י): כבן בחוץ דהא בג] תיכת בו ליתא בפרי"ד:

מ"מ): כו] ל"ל דהיה (גליון).

("ל דאית לה (כי"י): כז] דמונה דם בכוסות (כי"פ): כח] ל"ל דחנקינהו (*ש"מ): כמ] כדאמר׳

ל] ל"ל דנקט (ש"מ): לא) הבליעה שכך גזירת הכתוב

שאיז כל"ל (ב"ש וח"נ):

כמ] כדאמר׳ (ש"מ): לה בשמעתא (*ש"מ): ("נ דנקט